

Dr. Kása Imre

ny. egyetemi docens, a kémia tudomány kandidátusa

1929-ben született Békéscsabán.

Vegyésmérnöki (hadmérnöki) oklevelének száma: 8/1953-54.

2004-ben arany diplomát kapott.

Kezdetben két évet töltött a HM Vegyivédelmi Parancsnokságon előadóként, majd vegyésmérnök az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. Műszaki Elektronika Gyáregységénél. 1959-től egyetemi tanársegéd, 1963-tól egyetemi adjunktus a BME Általános Kémia Tanszéken. 1966-ban átkerült a BME Alkalmazott Kémia Tanszékére egyetemi adjunktusként, majd egyetemi docenssé nevezték ki. 1986-tól nyugállományba vonulásáig, 1990-ig a BME Fizikai Kémia Tanszék egyetemi docense volt. Szakmai tudományos kutatási tevékenységét a redoxindikátorok vizsgálata és analitikai alkalmazása, majd a Lumineszcencia különböző területein végezte. Az Interkosmos program keretében kifejlesztett TLD-k sikeres alkalmazást nyertek a Szaljut 6, továbbá a Szaljut 7, a Challenger, a MIR űrállomás, a nemzetközi űrállomás fedélzetén. A középkori magyar templomok, régészeti ásatások során talált kerámia edények archeológiai korának megállapításához használták sikeresen az általa kifejlesztett TLK-kat. Foglalkozott még Lumineszcencia Spektroszkópia, valamint Kemilumineszcens peroxioxalát és luminol kemilumineszcens rendszerek vizsgálatával. 1964-ben műszaki doktori címet, 1978-ban a kémia tudomány kandidátusa fokozatot szerzett. Tudományos kutatásai eredményeiről számos hazai és nemzetközi konferencián valamint egy szabadalomban számolt be, több mint 130 hazai és nemzetközi tudományos folyóiratban jelentek meg publikációi. Tagja a MTA Lumineszcencia Munkabizottsági, a Magyar Agrártudományi Egyesületnek, az International Radiation Physics Society-nek, valamint a Radiokémiai és a Nukleáris Környezetanalitikai Munkabizottságnak.

Az Egyetem Szenátusa **gyémánt diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.